

dr hab. inż. Piotr Kwiatkiewicz, prof. UAM

Poznań, dnia 5 listopada 2024 r.

Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM

Zakład Studiów nad Bezpieczeństwem

Ul. Uniwersytetu Poznańskiego 5

61-614 Poznań

Recenzja dysertacji doktorskiej mgr Sylwii Osowskiej, pt. *Bezpieczeństwo danych osobowych w wybranych jednostkach samorządu terytorialnego w Polsce* – napisanej pod kierunkiem prof. UMK dr hab. Arkadiusza Czwołka na Wydziale Nauk o Polityce i Bezpieczeństwie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Przedmiotem recenzji jest szczegółowa ocena, czy rozprawa spełnia warunki określone art.187 ust.1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Wynikającym z nadmienionego aktu prawnego wymogiem jest, by rozprawa doktorska przygotowana pod kierunkiem prof. UMK dr hab. Arkadiusza Czwołka na Wydziale Nauk o Polityce i Bezpieczeństwie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, stanowiła oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazała ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, a także umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Niniejszą recenzję napisano, kładąc akcent na przytoczone wymogi.

Tytuł pracy

Tytuł dysertacji doktorskiej „Bezpieczeństwo danych osobowych w wybranych jednostkach samorządu terytorialnego w Polsce” jest zwięzły, a jednocześnie precyzyjny i adekwatnie odzwierciedla tematykę pracy. Sformułowanie wskazuje na istotny problem badawczy, który mieści się w obszarze nauk o bezpieczeństwie, podkreślając zarówno przedmiot analizy – dane osobowe, jak i kontekst ich ochrony w strukturach samorządu terytorialnego. Zgodnie z wymogami formalnymi, jasno odwołuje się do zagadnienia

ochrony informacji, które jest jednym z kluczowych aspektów współczesnego bezpieczeństwa organizacyjnego.

Użyty terminu „bezpieczeństwo danych osobowych” eksponuje szerokie spojrzenie na ten temat, obejmującego zarówno aspekty prawne, organizacyjne, jak i techniczne, co dobrze wpisuje się w interdyscyplinarny dziedzinie dysertacji. Odniesienie się do jednostek samorządu terytorialnego precyzuje kontekst badań, co może być szczególnie wartościowe w obliczu specyficznych regulacji, jakimi są one objęte w Polsce, oraz wyzwań, jakie stoją przed nimi w kontekście postępowania się danymi osobowymi. Doktorantka mogła rozważyć dodanie do tytułu słowa „ochrona” – np. „Ochrona i bezpieczeństwo danych osobowych...” – aby podkreślić aktywny aspekt działań podejmowanych na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa informacji. Jest to jednakże drobna uwaga, którą Pani mgr Sylwia Osowska może wykorzystać przy potencjalnym publikowaniu wyników swych badań w formie monografii.

Wybrany temat wyróżnia się wyjątkową nośnością i aktualnością, co wynika z rosnącej liczby naruszeń związanych z przetwarzaniem informacji o mieszkańcach. Samorządy, realizując zadania publiczne, operują szerokim zakresem danych, od rejestrów ludności po szczegóły dotyczące świadczeń socjalnych. W dobie cyfryzacji bezpieczeństwo tych danych stało się priorytetem, gdyż nawet pojedyncze incydenty mogą wywołać poważne konsekwencje dla lokalnych społeczności i pogłębić obawy o brak odpowiedniej ochrony prywatności. Wymagania stawiane przez przepisy, takie jak RODO, wyznaczają wysoki standard, którego spełnienie jest wyzwaniem, zwłaszcza w strukturach administracyjnych.

Stan badań

Wykorzystana w dysertacji literatura wskazuje na szeroki dorobek teoretyczny dotyczący ochrony danych osobowych, obejmujący prace analizujące przepisy RODO oraz ich interpretację w polskim systemie prawnym, jak również zagadnienia bezpieczeństwa i ryzyka w sektorze publicznym. Przegląd literatury pokazuje, że kluczowe pozycje omawiają teoretyczne i prawnicze aspekty ochrony danych, a także wyzwania i

procedury wynikające z przepisów o ochronie danych osobowych w kontekście administracji publicznej.

Brakuje jednak wyraźnego uwzględnienia literatury odnoszącej się do praktycznych analiz dotyczących jednostek samorządu terytorialnego (JST) oraz konkretnych przypadków wdrażania RODO w tych instytucjach. Włączenie takich badań empirycznych, pokazujących faktyczne wyzwania i skuteczność rozwiązań w polskich samorządach, wzbogaciłoby przegląd literatury i nadało mu pełniejszy wymiar. Dysertacja mgr Sylwii Osowskiej wychodzi naprzeciw tej potrzebie.

Problematyka badawcza i metodologia

Problematyka badawcza dysertacji świadczy o dojrzałości wyboru w kontekście szerokiego i wieloaspektowego obszaru ochrony danych osobowych. Analiza praktycznych aspektów zabezpieczenia informacji w samorządowych usługach publicznych dowodzi głębokiego zrozumienia złożoności, jakie niosą ze sobą przepisy RODO. Art. 6 i art. 5 RODO precyzują warunki oraz zasady przetwarzania danych, a samorządy, pełniąc funkcję administratorów, muszą dbać o spełnienie tych wymogów, co obejmuje zarówno kwestie legalności przetwarzania, jak i jego bezpieczeństwa. Praktyczne ujęcie badawcze ukazuje szeroką świadomość autorki dotyczącą wyzwań związanych z równoważeniem obowiązków ochrony prywatności obywateli oraz efektywnego zarządzania danymi dla realizacji usług publicznych. Obowiązek stosowania zasady minimalizacji danych dodatkowo potwierdza dojrzałość wybranej tematyki, gdyż wymaga precyzyjnego dopasowania praktyk administracyjnych do specyficznych celów, co stanowi fundament odpowiedzialnego i zgodnego z prawem przetwarzania.

Cel badawczy dysertacji, zakładający ocenę adekwatności działań samorządów terytorialnych w zakresie ochrony danych osobowych, stanowi kompleksowy i uzasadniony punkt wyjścia do badań na styku administracji publicznej i regulacji prawnych. Szczególnie trafnym jest dążenie do określenia, na ile możliwe jest pogodzenie wymogów ochrony danych wynikających z RODO z jednoczesnym usprawnianiem usług cyfrowych i przetwarzaniem informacji w interesie publicznym. Taka koncepcja badawcza

daje szerokie możliwości poznawcze, ponieważ umożliwia ocenę zarówno strategicznych, jak i praktycznych rozwiązań stosowanych w samorządach.

Analizując cele szczegółowe, należy zwrócić uwagę na ich dopracowaną strukturę. Dotyczą one kluczowych aspektów ochrony danych, takich jak rola organów samorządowych, wpływ edukacji i szkoleń, ocena skuteczności wdrożonych systemów bezpieczeństwa oraz współpraca między jednostkami. Włączenie do badań kwestii transparentnej komunikacji z obywatelami jest szczególnie istotne, ponieważ zaufanie obywateli stanowi fundament skutecznej administracji. Kompleksowość tego celu badawczego pozwala także na identyfikację niedociągnięć oraz opracowanie rekomendacji, co czyni go bardzo wartościowym w kontekście przyszłych wdrożeń i polityki publicznej.

Główny problem badawczy dysertacji wskazanym przez mgr Sylwię Osowską – było ustalenie wpływu działań organów samorządu terytorialnego na ochronę danych osobowych w kontekście świadczenia usług publicznych oraz identyfikacja czynników wpływających na skuteczność tych działań – został sformułowany jasno i wyraźnie. Celowość wyboru tego zagadnienia wynika z rosnących wyzwań, jakie RODO i proces digitalizacji stawiają przed samorządami, które muszą jednocześnie realizować publiczne usługi, jak i zabezpieczać prywatność danych obywateli. Problem badawczy koncentruje się na potencjalnych napięciach między tymi dwiema kwestiami, które mogą prowadzić do sprzecznych kierunków działań, co jest wyjątkowo trafnym ujęciem w dobie przyspieszonej cyfryzacji administracji.

Problem badawczy uszczegółowiono hipotezami, które uwzględniają kluczowe obszary oddziałujące na skuteczność ochrony danych. Hipotezy koncentrują się na znaczeniu inwestycji w szkolenia, koordynacji działań, przejrzystej komunikacji z obywatelami, wdrażaniu zabezpieczeń oraz przestrzeganiu przepisów, co potwierdza wszechstronność analizy. Każda z hipotez jest merytorycznie uzasadniona i adekwatna, ukierunkowana na praktyczne aspekty ochrony danych. Problematyka została sformułowana na wysokim poziomie merytorycznym, a przyjęte założenia pozwalają na dogłębną ocenę skuteczności działań podejmowanych przez jednostki samorządu w świetle wymagań RODO.

Przedstawione podejście metodologiczne pracy, łącznie techniki jakościowe i ilościowe, było dobrze przemyślane i dopasowane do celu badawczego, co pozwoliło na

uzyskanie wielowymiarowego obrazu ochrony danych osobowych w jednostkach samorządu terytorialnego. Przeprowadzenie sondażu ankietowego wśród pracowników samorządów, połączonego z pytaniami zamkniętymi i otwartymi, umożliwiło kwantyfikację poziomu świadomości oraz jakościowy wgląd w osobiste doświadczenia i opinie respondentów. Dobór 57 jednostek różnego szczebla w całej Polsce zapewnił szeroki przegląd perspektyw i praktyk.

Włączenie studium przypadku oraz analizy treści dokumentacji wewnętrznej dodało głębi analizie, pozwalając na identyfikację kluczowych czynników wpływających na skuteczność wdrażanych działań. Analiza porównawcza z innymi krajami UE stanowiła dodatkowy atut, ponieważ wprowadziła kontekst międzynarodowy, uwidaczniając różnice w implementacji RODO.

Jednakże zastosowana obserwacja uczestnicząca w moim przekonaniu mogłaby być uzupełniona o bardziej szczegółowe opisy. Przekazywać więcej informacji na temat zakresu obserwacji oraz wyboru konkretnych sesji mogłoby wyjaśnić sposób jej realizacji i zwiększyć wiarygodność wyników. Ogółem, wybrane podejście metodologiczne stanowiło solidne fundamenty do realizacji celów badawczych i odpowiedzi na postawione problemy badawcze.

Poważnych wątpliwości nie budzi też obszar badawczy. Przedstawiona jego specyfikacja jest szczegółowa i obejmuje najważniejsze aspekty ochrony danych osobowych w samorządach terytorialnych. Wybór kryteriów – przedmiotowego, podmiotowego, aspektowego, przestrzennego, temporalnego oraz etycznego – jest przemyślany i nadaje pracy odpowiednią strukturę. Szczególnym atutem jest uwzględnienie wymiaru etycznego, co podkreśla ważność prawa do prywatności, będącego jednym z podstawowych praw człowieka zarówno w polskim systemie prawnym, jak i w kontekście regulacji międzynarodowych, takich jak Europejska Konwencja Praw Człowieka i Karta Praw Podstawowych UE.

Sugerowany pewien niedosyt poznawczy związany z obszarem badawczym, jest jego zawężanie do wybranych województw (kujawsko-pomorskiego i pomorskiego), co może ograniczać reprezentatywność wyników na poziomie całego kraju. Skupienie się na wybranym okresie 2021-2022 daje rzetelne spojrzenie na aktualne praktyki, lecz może pomijać dynamikę zmian, które nastąpiły tuż po wprowadzeniu RODO. Włączenie analizy przypadków jako części metodologii jest natomiast dużym atutem – stanowi realistyczny

obraz implementacji i pozwala na szczegółową ocenę stopnia respektowania przepisów o ochronie danych osobowych.

Ostatecznie, choć specyfikacja jest szczegółowa i ukierunkowana, możliwe poszerzenie zakresu przestrzennego lub temporalnego mogłoby wzmocnić wnioski płynące z pracy.

Struktura i zawartość merytoryczna pracy:

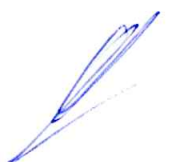
Treść zasadnicza zawiera 214 stron, całość 240. Składają się na nią: wprowadzenie, pięć rozdziałów, zakończenie. Całość zamyka nad bogata bibliografia, spis wykresów oraz aneksy.

Struktura pracy jest klasyczna i przewidywalna, składająca się z pięciu rozdziałów, poprzedzona tradycyjnym wstępem. Wstęp stanowi fundament pracy, w którym uzasadniono wybór tematu, sprecyzowano cele badawcze, przedstawiono przyjęte podejście badawcze, omówiono wykorzystane metody badawcze oraz przytoczono źródła literaturowe wykorzystane w analizie.

Kolejność poszczególnych rozdziałów mgr Sylwii Osowskiej jest dobrze przemyślana i logicznie uporządkowana, co pozwala na sukcesywne rozwijanie głównych problemów badawczych i tematów związanych z ochroną danych osobowych w samorządach.

Praca rozpoczyna się wstępem, w którym autorka przedstawia najważniejsze założenia metodologiczne, nakreślając cel i metody badawcze, co stanowi solidne fundamenty dalszej analizy. We wprowadzeniu doktorantka wyraźnie zarysowuje interdyscyplinarny charakter ochrony danych, nadając kontekst analizom w kolejnych częściach rozprawy.

W rozdziale pierwszym mgr Osowska omawia ochronę danych osobowych jako zagadnienie o charakterze interdyscyplinarnym. Przedstawia znaczenie ochrony danych w społeczeństwie informacyjnym, a także różnorodne aspekty związane z bezpieczeństwem danych, jak techniczne środki zabezpieczeń, regulacje prawne i kwestie etyczne. Autorka odnosi się również do znaczenia interdyscyplinarnego

podejścia, które integruje perspektywy technologiczne, prawne, ekonomiczne i etyczne. Wprowadza także kontekst wyzwań wynikających z nowoczesnych technologii, jak sztuczna inteligencja, podkreślając potrzebę ciągłej adaptacji zabezpieczeń danych w dynamicznie rozwijającym się środowisku cyfrowym. Pewnym mankamentem tego rozdziału jest notoryczne przywoływanie wypowiedzi innych uczonych np. *Jak zauważa Józef Oleński...*, *podobne zdanie ma Richard Otlet, który uważa, że* W moim przekonaniu niczemu to nie służy, a w pracach powyżej poziomu licencjackiego po prostu nie przystoi. Jeśli autorka uważała to za konieczne, należało omówić i przeanalizować podejście odnosząc się do stosownej literatury w przypisach. Razić też mogą uniwersalizmy i uogólnienia. Przykładem jest sama identyfikacja procesu cyfryzacji (s.35) Wspomnienie o „*nowych wartościach dla konsumentów*” mogłoby zostać rozwinięte o konkretne przykłady korzyści, jakie cyfryzacja przynosi użytkownikom. Choć fragment trafnie wskazuje na istotność dostępu do szybkiego Internetu oraz na zmiany w infrastrukturze i urządzeniach codziennego użytku, terminologia związana z inteligentną gospodarką pozostaje niejasna – warto byłoby skonkretyzować, w jaki sposób technologie wpływają na konkretne sektory. Wzmianka o „*zmieniającym się układzie sił na rynku*” również zasługuje na bardziej szczegółowe omówienie, by uwypuklić realny wpływ cyfryzacji na konkurencję oraz mechanizmy rynkowe.

Drugi rozdział koncentruje się na prawnych aspektach ochrony danych osobowych. Doktorantka szczegółowo omawia regulacje krajowe oraz unijne, stanowiące podstawę realizacji polityki ochrony danych w Polsce. W tej części uwzględnia również rolę organów kontroli i nadzoru, a także różne formy odpowiedzialności związane z ochroną danych osobowych, od sankcji administracyjnych po karne. Mgr Osowska prezentuje przegląd regulacji obowiązujących w różnych krajach Unii Europejskiej i poza jej granicami, co pozwala na porównanie i wstępną ocenę poziomu ochrony danych osobowych w Polsce na tle międzynarodowym. Jest to część o wyraźnie prawnym aspekcie. Przytoczone analizy i oceny obowiązujących regulacji w poszczególnych państwach, oceniane są wyłącznie z tej perspektywy, co w moim przekonaniu może budzić pewien niedosyt poznawczy. Wzmianka (s. 99) w przypadku ChRL typu dotycząca przepisów jako „*kolejnego (odstraszającego) narzędzia kontroli społeczeństwa, przedsiębiorców*” zdaje się daleko niewystarczająca.

W rozdziale trzecim autorka skupia się na funkcjonowaniu jednostek samorządu terytorialnego w Polsce, analizując sposób, w jaki jednostki na różnych szczeblach – gminnym, powiatowym i wojewódzkim – realizują zadania w zakresie ochrony danych osobowych. Omówienie tych kwestii dostarcza pełniejszego obrazu odpowiedzialności, które RODO nakłada na JST, co pozwala na zrozumienie lokalnych wyzwań związanych z ochroną danych obywateli. Jest to niezwykle istotna część dysertacji.

Wiele uwagi autorka poświęciła szczegółowemu omówieniu obowiązków wynikających z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO). Mgr Osowska analizuje, jak jednostki samorządowe w Polsce implementują przepisy RODO, wskazując zarówno na wymagania, jak i na trudności pojawiające się w codziennej praktyce administracyjnej.

Podobnie jak i we wcześniejszych rozdziałach zbyt często doktorantka bazuje na daleko posuniętych syntezyjących ujęciach poszczególnych kwestii. Pojęcia takie jak zapewnienie zgodności z prawem czy zarządzanie bezpieczeństwem danych (126 s.) pozostają niejasne bez wskazania konkretnych przepisów, procedur czy odpowiedzialności na różnych szczeblach samorządowych. Podobnie opis „zarządzania bezpieczeństwem danych” mógłby być rozbudowany o szczegółowe praktyki, takie jak przykłady technicznych i organizacyjnych zabezpieczeń lub specyfikę audytów, co zwiększyłoby wartość merytoryczną tekstu.

Wyszczególniając poszczególne punkty dotyczące np. edukacji i świadomości społecznej przydałoby się odniesienie w przypisach do konkretnych działań edukacyjnych prowadzonych przez samorządy, a także wskazanie, jak takie inicjatywy przekładają się na realne korzyści dla mieszkańców. Fragment dotyczący współpracy z innymi organami również mógłby być bardziej szczegółowy: warto byłoby opisać przykłady dobrych praktyk lub sytuacje, w których współpraca przyniosła wymierne efekty.

Kolejny rozdział poświęcony został omówieniu samorządowych usług publicznych, takich jak edukacja, zdrowie, infrastruktura i bezpieczeństwo, które związane są z ochroną danych osobowych. Autorka podkreśla, że każda z tych nich, wymagając przetwarzania danych, musi spełniać zasady legalności, minimalizacji danych i integralności, zgodnie z wymogami RODO. Mgr Osowska wskazuje również na prawa osób, których dane są przetwarzane, co dookreśla właściwe praktyki

administracyjne i pokazuje, jak regulacje przekładają się na konkretne działania w sektorze publicznym.

Ostatni rozdział pracy zawiera analizę praktyk ochrony danych osobowych na podstawie wybranych jednostek samorządu terytorialnego. Autorka szczegółowo identyfikuje newralgiczne punkty w systemie ochrony danych, analizując przypadki zgłoszeń naruszeń oraz statystyki dotyczące incydentów. Przedstawienie konkretnych przypadków pozwala na dogłębną analizę przyczyn nieprawidłowości oraz ocenę skuteczności wdrożonych procedur ochrony danych. Mgr Sylwia Osowska omawia również konsekwencje naruszeń zarówno dla jednostek samorządowych, jak i dla osób, których dane zostały niewłaściwie wykorzystane, kończąc rozdział wynikami badań ankietowych. Podobnie jak i we wcześniejszych częściach razi notoryczne przytaczanie osądów i ocen innych badaczy bez zgłębiania analitycznego treści przekazu oraz ogólnikowość części sformułowań

W zakończeniu autorka dokonuje podsumowania wyników badań oraz weryfikuje hipotezy postawione na początku pracy. Praca wyróżnia się spójnością i stopniowym pogłębianiem analiz, co prowadzi do wypracowania „dobrych praktyk” w zakresie ochrony danych, które stanowią wartość praktyczną dla jednostek samorządu terytorialnego dążących do poprawy swojej polityki w tym zakresie.

Rezultaty dociekań mgr Sylwii Osowskiej uznaje za jednoznacznie pozytywne. Badania potwierdziły kluczową rolę edukacji i szkoleń w podnoszeniu jakości ochrony danych, co stanowiło odpowiedź na pierwszą hipotezę – wykazano, że jednostki inwestujące w rozwój kompetencji personelu osiągały wyższy poziom zgodności z wymogami RODO oraz efektywności zarządzania danymi. Również druga hipoteza, dotycząca korzystnych efektów współpracy między jednostkami samorządowymi, znalazła potwierdzenie, ponieważ współpracujące instytucje skuteczniej wdrażały procedury ochrony danych.

Wnioski, odnoszące się do trzeciej hipotezy, przyniosły jednak mieszane wyniki – choć transparentna komunikacja z obywatelami wzmacniała zaufanie, badania wykazały, że potrzebne były dalsze działania, by w pełni zrealizować oczekiwania obywateli w zakresie informacji o przetwarzaniu ich danych. Hipoteza czwarta, zakładająca skuteczność nowoczesnych systemów bezpieczeństwa w minimalizowaniu ryzyka naruszeń, została potwierdzona poprzez analizę danych, która wykazała, że inwestycje w

systemy technologiczne znacząco zmniejszyły incydenty naruszeń ochrony. Ponadto ostatnia hipoteza dotycząca konsekwencji prawnych za nieprzestrzeganie przepisów również znalazła wsparcie w wynikach badań – te jednostki, które restrykcyjnie przestrzegały RODO, unikaty sankcji administracyjnych i cieszyły się większym zaufaniem społecznym.

Doktorantka wyraźnie nakreśliła, że postępująca cyfryzacja tworzy nowe wyzwania dla samorządów i wymaga regularnych inwestycji w nowoczesne systemy bezpieczeństwa oraz edukację pracowników, co jest zgodne z założonym celem pracy. Praca stanowi wartościowy wkład w dyskusję nad etycznym i humanistycznym wymiarem ochrony danych osobowych. Niemniej jednak, choć przedstawione analizy ryzyka dotyczące sztucznej inteligencji nadały badaniom istotny wymiar przyszłościowy, przydałoby się również większe odniesienie do konkretnych przykładów implementacji polityki ochrony danych w Polsce.

Język pracy

Język używany przez doktorantkę w pracy jest naukowy, pozbawiony publicystycznych wtrętów, a w przeważającej części dominuje w nim precyzyjna nomenklatura prawnicza. Styl cechuje zwięzłość i wysoka przejrzystość, co pozytywnie wpływa na całościowy odbiór wyводу. Konstrukcja argumentacji jest logiczna i spójna, nie budząc zastrzeżeń co do jasności przekazu. Narracja wykazuje interdyscyplinarne podejście, płynnie łącząc elementy związane z naukami o bezpieczeństwie, polityką i administracją, prawem, ekonomią oraz energetyką. Taki interdyscyplinarny charakter stanowi wyraźny atut pracy i świadczy o wysokim poziomie kompetencji badawczych doktorantki. Zróżnicowanie tematyczne potwierdza swobodę leksykalną, z jaką Sylwia Osowska porusza się w problematyce swoich badań, a płynność narracji dodatkowo wzmacnia wartość merytoryczną rozprawy, podkreślając zdolność do integracji wiedzy z różnych dyscyplin.

Konkluzja

Przeprowadzone przez mgr Sylwię Osowską badania dostarczyły wyników, które należy uznać za wartościowe pod względem naukowym i merytorycznym. Wytyczony przez autorkę cel badawczy został skutecznie zrealizowany, a osiągnięte rezultaty stanowią istotny wkład w poszerzenie wiedzy w dziedzinie nauk o bezpieczeństwie, szczególnie w kontekście ochrony danych osobowych w administracji samorządowej. Oryginalność i poziom merytoryczny pracy są znaczącymi walorami dysertacji, a jej wyniki wnoszą nowe i przydatne spostrzeżenia do aktualnych dyskusji naukowych w tym obszarze. Badania mgr Osowskiej nie tylko uzupełniają istniejący stan wiedzy, ale również stanowią cenny wkład dla dalszych analiz, zarówno w wymiarze teoretycznym, jak i praktycznym, w zakresie implementacji rozporządzeń RODO w jednostkach samorządu terytorialnego.

Podsumowując recenzję, stwierdzam, że rozprawa doktorska mgr Sylwii Osowskiej *Bezpieczeństwo danych osobowych w wybranych jednostkach samorządu terytorialnego w Polsce* – napisanej pod kierunkiem prof. UMK dr hab. Arkadiusza Czwołka na Wydziale Nauk o Polityce i Bezpieczeństwie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu stanowi oryginalny i nowatorski utwór naukowy, w którym potwierdzona została ogólna wiedza teoretyczna doktorantki z zakresu nauk o bezpieczeństwie. Wyczerpuje to wymagania wymogi art.187 ust.1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stąd też ostateczna konkluzja jest pozytywna. Wnioskuje o dopuszczenie doktorantki mgr Sylwii Osowskiej do kolejnych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora.

